

APERITIFF

Publicație oficială a TIFF | # 03 | 14-15 English pages |
Duminică | 2 august | 2020 www.tiff.ro

BANCA TRANSILVANIA®

NOUL VAL ELECTRONIC **DISEARĂ** LA CASTEL

Le Choc du futur este o declarație de dragoste pentru muzica electronică. Va fi proiectat deseară la Bontida în prezența regizorului Marc Collin, fondatorul trupei *Nouvelle Vague*. »[Pagina 6](#)

Jurnal de pandemie
Transformările din viața cotidiană a două comunități, surprinse într-o expoziție foto de Remus Țiplea și Erik Messori.
»[Pagina 5](#)

Interogatif
Seleționerul Ana Maria Sandu, despre cele zece filme documentare proiectate anul acesta în festival.
»[Pagina 3](#)

Supernova
Rodrigo Sorogoyen, câștigătorul Trofeului Transilvania în 2014, revine la Cluj cu o supernovă covârșitoare: *Madre*.
»[Pagina 3](#)

INFORMAȚII BILETE

VÂNZAREA BILETELOR:

ON-LINE, începând din 22 iulie pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, **TIFF 2020**. Biletele cumpărate prin sistemul on-line sau direct prin aplicație se supun aceluiași reguli prezentate în politica oficială de bilete a festivalului.
DIN PIAȚA UNIRII, începând de luni, 27 iulie 2020:
PROGRAMUL CASIERILOR FIIND URMĂTORUL:
Luni, 27 iulie – joi, 30 iulie: 10:00 - 20:00;
Vineri, 31 iulie – duminică, 9 august: 09:00 - 00:00.

ATENȚIE!

Recomandăm procurarea biletelor online, pentru prevenirea contaminării cu noul coronavirus SARS-CoV-2. Va exista un singur punct de vânzare a biletelor, în Piața Unirii, ce va fi deschis pe toată perioada de desfășurare a festivalului, conform programului de mai sus.

Toți posesorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casierile festivalului sau de pe tiff.eventbook.ro.

PREȚURILE BILETELOR

- **Bilet de intrare single** (valabil pentru o singură proiecție, pentru o singură persoană) pentru toate categoriile de spectatori: 20 lei
- **Bilet de intrare combo** (valabil la o singură proiecție, pentru două persoane) pentru toate categoriile de spectatori: 35 lei
- **BILETE PENTRU EVENIMENTELE SPECIALE:**
- **Bilet pentru proiecțiile din cadrul EducaTIFF:** 15 lei
- **Bilet pentru Gala de deschidere:** 30 lei* (Piața Unirii Open Air, 31.07)
- **Bilet pentru Ceremonia de închidere:** 50 lei* (Piața Unirii Open Air, 08.08)
- **Bilet pentru Concert Surorii Osoianu și proiecție specială „Lemn”:** 50 lei* (Vlaha, Arkhai Sculpture Park, 07.08)
- **Bilet pentru Concert Vița de Vie și filmul-manifest al lui Ștefan Mandachi „30 de ani și 15 minut”:** 50 lei* (Vlaha, Arkhai Sculpture Park, 08.08)

POLITICA DE ACCES:

Accesul la eveniment se face prin scanarea biletului, fie printat, fie în format electronic, de pe dispozitivele mobile. Accesul este posibil doar pe baza unui bilet valabil la proiecția respectivă.

Pentru proiecțiile cu accesul liber, este necesară procurarea unui bilet cu valoare zero, în limita locurilor disponibile.

În cazul proiecțiilor care apar **sold-out**, vă recomandăm totuși verificarea disponibilității unor extra-bilete **cu două ore înainte de proiecție**, atunci când eventualele locuri rămase neocupate vor fi repute în vânzare.

ATENȚIE!

Pentru siguranța dumneavoastră, la intrare se va efectua un triaj observațional și nu va fi permis accesul persoanelor care prezintă simptome de infecție respiratorie (tuse, strănut, rinoree). **La intrarea în perimetrul proiecției, se va verifica temperatura fiecărui spectator.** Persoanele care refuză verificarea temperaturii sau a căror temperatură depășește 37,3 grade Celsius nu vor avea acces în perimetrul evenimentului. **Este obligatorie folosirea măștii pe tot parcursul evenimentului!**

Respectarea distanțării de minimum 1,5 metri între persoane este obligatorie de la intrarea în incinta unde se va desfășura proiecția și până la părăsirea locului unde se desfășoară evenimentul. **Nu aveți voie să schimbați amplasamentul scaunelor!**

Vă recomandăm să aveți la voi mască, dezinfectant de mâini, respectiv pelerină și pătură, în caz de condiții meteorologice mai puțin prietene.

Filmele din cadrul festivalului pot conține scene de sex, violență sau limbaj licențios, astfel că vă recomandăm să verificați descrierea acestora din programul oficial înainte de a cumpăra biletele.

ANULARE BILETE ȘI RAMBURSARE BANI

Biletele achiziționate nu pot fi anulate sau schimbate. Se returnează contravaloarea biletelor doar în cazul în care proiecția este anulată în avans din motive tehnice, condiții meteorologice nefavorabile sau alte cazuri de forță majoră. Urmăriți site-ul oficial al festivalului tiff.ro, respectiv tiff.eventbook.ro pentru informații referitoare la reprogramarea proiecțiilor. Contravaloarea biletelor nu se returnează în situația în care condițiile meteo se deteriorează după începerea proiecției. De asemenea, nu se returnează contravaloarea biletelor nefolosite din pachetul de abonamente.

APERITIFF

Redactor-șef:

Adrian M. Popa

Redactori:

Anca Grădinaru
 Cristi Mărculescu
 Craița Nanu
 Ion Indolean
 Laurențiu Paraschiv
 Diana Smeu
 Ema Onorfei

Ilinca Danciu
 Emanuela Susanu
 Robert Kocsis
 Dana Coțovanu

Graphic design:
 Carmen Gociu
 Maria Rus
 Vasile Pipaș

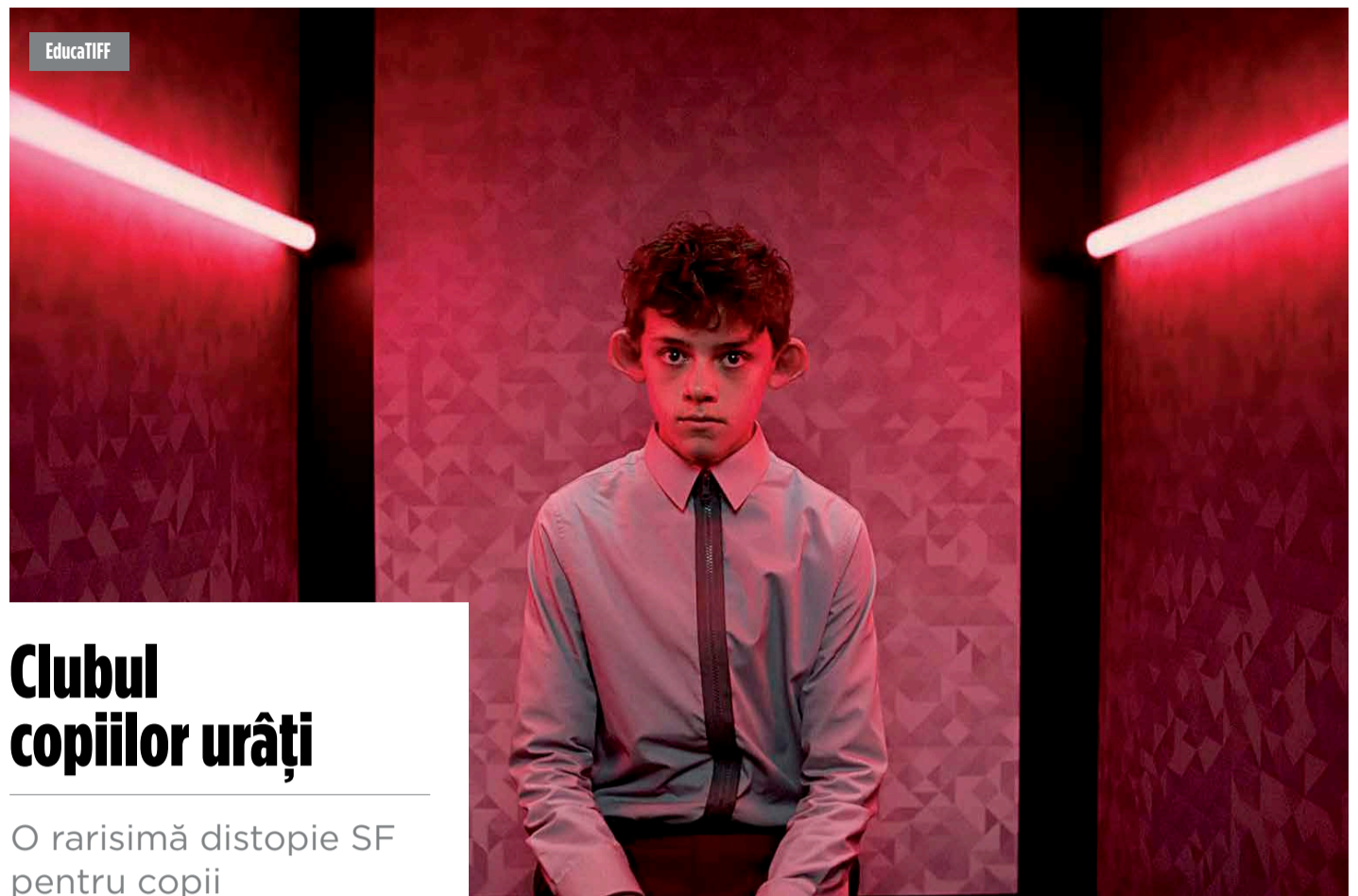
Tipărit la:

Tipografia Garamond

Proiect cultural finanțat de Ministerul Culturii

Proiect realizat cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Cluj-Napoca

Clubul copiilor urâți

O rarisimă distopie SF pentru copii

În doar o oră și jumătate de acțiune piperată cu comedie, filmul olandez *Clubul copiilor urâți* reușește un tur de forță greu de egalat: arată hibeles unui sistem totalitar pe înțelesul celor mici și mari, deopotrivă. Regizorul Jonathan Elbers și-a făcut mai întâi scurtmetrajul de licență pe aceeași temă și cu același titlu: o distopie SF în care un președinte obsedat de ordine și curățenie vrea să înlăture tot ce nu i se pare lui frumos. Inclusiv copii și urechi clăpăuge, cu pistrii, cu dinți strâmbi sau cu cicatrici.

La 7 ani după ce și-a scos scurtmetrajul, Elbers și-a dat seama că realitatea se apropie tot mai mult de povestea lui, așa că a re-

luat scenariul și l-a extins. Nu i-a fost greu, fiindcă inspirația venea constant de la știri. Replicile aparent dure ale președintelui totalitar Isimo sunt declarații reale ale unor lideri care dețin puterea în zilele noastre: Trump din SUA; Erdogan din Turcia, Putin din Rusia. Copiii din film sunt cei care ne vor convinge până la final pe toți să ne dorim să facem parte din clubul celor urâți, pentru că oricum fiecare avem câte un „defect”, care ne face imperfecti. Iar asta e ok, înseamnă pur și simplu că suntem oameni. Filmul poae fi văzut mâine, de la ora 10, în curtea Muzeului de Artă.

Raluca Bugnar

InspiraTIFF
 Luni 3 august

03
 08

Seria întâlnirilor moderate de Mihnea Măruță continuă mâine, 3 august, de la ora 11:00, la Casa TIFF. De această dată, invitatul special este binecunoscuta actriță **Magda Catone**. Intrarea este liberă, în limita locurilor disponibile.

CINEMATOGRAFE ÎN AER LIBER

1 → PIAȚA UNIRII OPEN AIR

2 → MUZEUL DE ARTĂ
 str. Piața Unirii, nr. 30

3 → BĂTHORY

Curtea Liceului Teoretic „Báthory István”,
 str. Mihail Kogălniceanu nr. 2

4 → COȘBUC

Curtea Liceului Național „George Coșbuc”,
 str. Avram Iancu, nr. 70-72

5 → APÁCZAI

Curtea Liceului Teoretic „Apáczay Csere János”,
 str. Ion I. C. Brătianu, nr. 26

6 → EPISCOPIA UNITARIANĂ,
 acces din str. Brassai nr. 8-10

7 → USAMV

Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară,
 Calea Mănăștur 3-5

8 → IULIUS PARC

str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53 B

9 → CLUB TRANSILVANIA

B-dul 1 Decembrie 1918, nr. 41

10 → HOIA

Aleea Muzeului Etnografic

11 → UBB, Curtea Universității Babeș Bolyai, acces din strada Ion I. C. Brătianu, nr. 22

12 → CASA TIFF

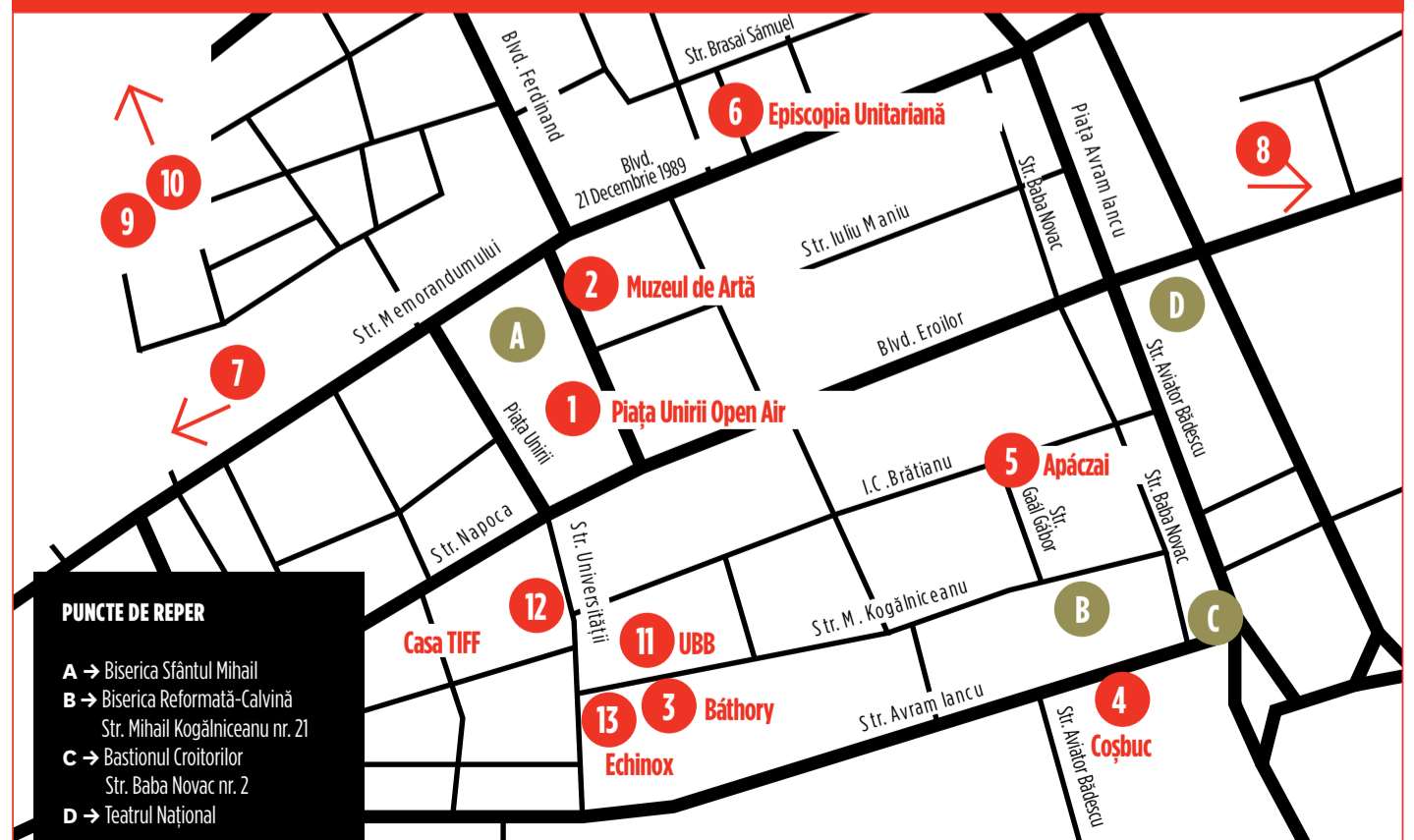
Str. Universității nr. 6

13 → ECHINOX

Str. Universității nr. 7-8

→ BONȚIDA, Castelul Bánffy

→ VLAHA, Arkhai Sculpture Park

PUNCTE DE REPER

- A → Biserica Sfântul Mihail
- B → Biserica Reformată-Calvină
 Str. Mihail Kogălniceanu nr. 21
- C → Bastionul Croitorilor
 Str. Baba Novac nr. 2
- D → Teatrul Național

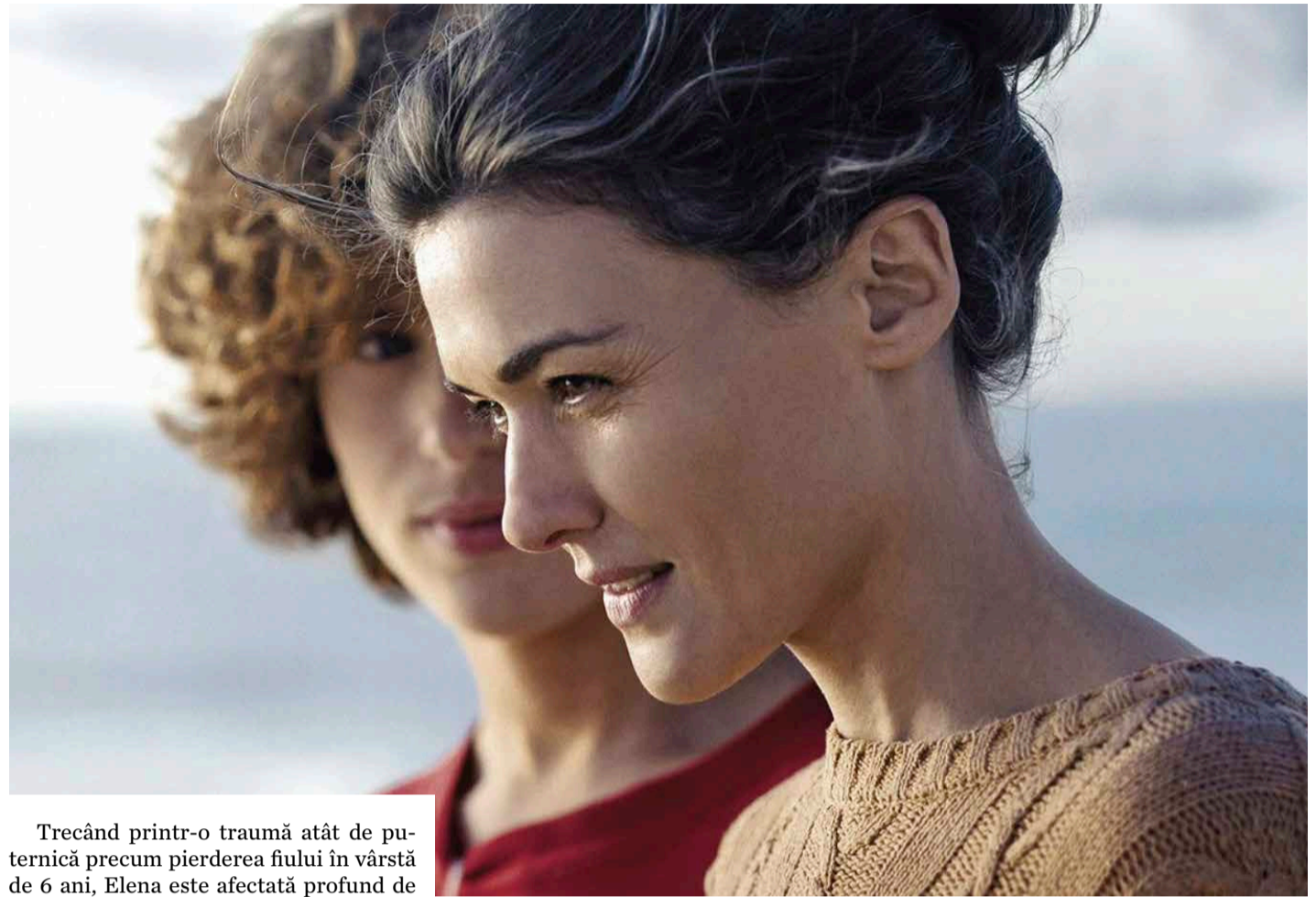
SUPERNOVA

„Spune-mi ce vezi în jur”

În 2017, Rodrigo Sorogoyen a fost nominalizat cu *Madre* la premiul Oscar pentru cel mai bun scurtmetraj live-action (o singură scenă, lungă de 19 minute). În 2019 continuă povestea, pe care o plasează narativ 10 ani mai târziu și îi dedică un lungmetraj de 2 ore. Rezultă un film intim, în care cuvintele sunt doar pretextul unei torturi interioare. Asta se întâmplă la doar 6 ani după ce regizează *Stockholm*, câștigătorul Trofeului „Transilvania” în cadrul ediției din 2014 a TIFF.

Sorogoyen are o înclinație înspre a explora atracția dintre oameni prin filtrul unor personaje puternice, dar puternic defecte. După ce, în *Stockholm*, explorează sindromul cu același nume, care contaminează dragostea dintre doi tineri, în *Madre* abordează din nou o temă traumatică, contaminând... însăși dragostea de mamă.

Povestea începe așa: o mamă își pierde fiul, îi este imposibil să-l ajute, deși ar da orice pentru a-l proteja. El e departe și nu poate decât să-i audă vocea prin telefon. Unde este Iván? Ce face Iván? De cine fuge Iván? Elena nu va afla niciodată. 10 ani mai târziu va fi în continuare cu gândul la el, muncind pe o plajă care o leagă de fiul pierdut. Continuă să-l caute pe Iván și mai mult de o oră ai impresia că ești martorul reinterpretării complexului lui Oedip. Reușește până la urmă să găsească ceva ce o va alina într-o oarecare măsură.

Trecând printr-o traumă atât de puternică precum pierderea fiului în vârstă de 6 ani, Elena este afectată profund de fiecare apel pe care îl primește. În genere, abia folosește telefonul, știind că are un asemenea efect asupra ei. Trăind cu o astfel de durere, va deveni foarte vulnerabilă atunci când va vedea că există cineva, asemenea lui Iván, care este sensibil și are nevoie de ea, de grija ei. Nici nu mai contează că ceea ce face este imoral.

Timp de 2 ore vei pătrunde, practic, în mintea și suferința mamei îndurerate. Vei înțelege de ce tace, de ce tinde să-și petreacă timpul cu cine nu trebuie și de

ce alegerile pe care le face sunt, pe cât de greșite, pe atât de ușor de explicat. Marea, nisipul și vara, caracteristicile unei vacanțe reușite, sunt un chin pentru Elena. Din păcate, trauma se răsfrânge asupra persoanelor dragi, complicându-le viața. Ea încearcă să treacă peste și ar vrea să scape. Cu toate acestea, chiar dacă primește toată susținerea de care are nevoie, pare să-i convină situația în care se află. Sau chiar nu poate depăși

momentul așa cum a făcut-o, de exemplu, fostul soț?

Madre e un film dur care îți va încălca sufletul cu tristețe. Vei învăța din greșeli și vei fi mulțumit, la final, că n-ai fost tu în această postură. Pentru că nu știi cum ai fi reacționat.

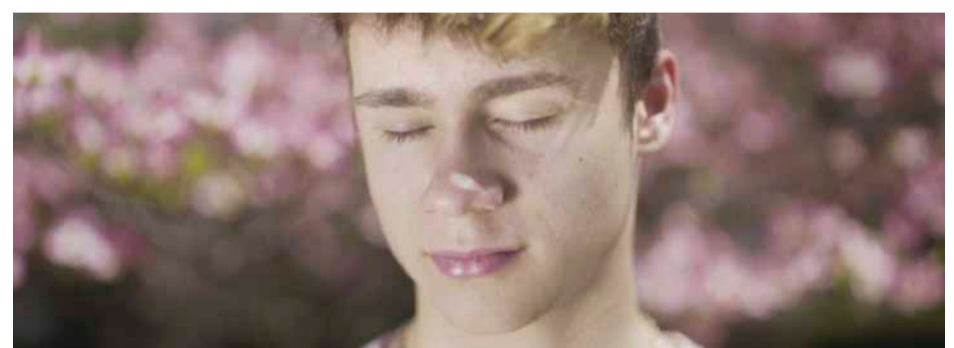
Filmul se va proiecta duminică, 2 august, la ora 21:30 în Hoia și în data de 8 august, la aceeași oră, la Club Transilvania.

Emma Onofrei

CE SE ÎNTÂMPLĂ, DOCUMENTARULE?

Jawline – un documentar sincer despre generațiile virtuale

În viitor, oricine va fi celebru pentru 15 minute” este celebra prezicere a lui Andy Warhol din anii '60. Viitorul s-a instalat curând. *Jawline*, documentarul regizat de Liza Mandelup, explorează fenomenul sub-cultural propulsat de exhibiționismul influencerilor, mulți dintre ei adolescenți, urmăriți pe canalele de social media de mii de fani din lumea întreagă. Mandelup se apropie de Austyn Tester, un tânăr de 16 ani din Tennessee, cunoscut pentru vlog-urile și live-urile sale în care încearcă să inspire pozitivitate, să încurajeze următorii să-și urmărească visele și să fie ei cu adevărat.

Însă Austyn nu-și înregistrează video-urile dintr-o poziție foarte confortabilă. Trăiește cu mama și fratele său într-o casă plină de pisici, părăsită de tatăl abuziv. Internetul este refugiul tandru pe care îl caută adolescentul, iar susținerea de care are nevoie apare din rândul fanilor, pe care ajunge să-i întâlnească doar la

unele *meeting*-uri desfășurate în parcurile unor centre comerciale. Documentarul strânge cu empatie poveștile acestor adolescenți ai generației Z, care și-au creat un loc virtual alternativ care le caracterizează visele, intimitățile, problemele, în lipsa altor canale să-i ghideze și care să le celebreze emoțiile și perspectivele.

Jawline analizează cu sinceritate compromisiunile pe care adolescenții trebuie să le facă pentru a se expune, precum întreținerea unei imagini sau alianța cu managerii de talente, care intermediază sponsorizări și oferte pentru plasare de produse. Totodată, internetul a devenit un ecosistem sigur și inclusiv pentru foarte mulți dintre adolescenții momentului. Câștigător al premiului special al juriului la Sundance.

Filmul va fi proiectat astăzi (2 august), de la orele 21:30, în curtea Colegiului Național „George Coșbuc”.

Diana Smeu

EXPOZIȚIE

Jurnal de pandemie cu fotografii din România și Italia

Expoziția surprinde felul în care viața oamenilor obișnuiți din România și Italia a fost transformată de pandemie. Este vorba despre un proiect mixt, româno-italian, în care s-au implicat fotografi Remus Țiplea și Erik Messori.

Remus Țiplea va fi prezent pe parcursul zilei de azi în galerie pentru a sta de vorbă cu publicul vizitator. Fotografii realizate de el surprind momente din viața cotidiană a locuitorilor orașului Negrești Oaș în ultimele luni. Fotografii are 47 de ani și este pasionat de proiectele de fotografie documentară de anduranță, realizând până în prezent două la care a lucrat câte 10 ani.

„Am început să pozez din prima parte a stării de urgență, să țin un fel de jurnal. Am încercat să arăt ce s-a schimbat în comportamentul nostru în această perioadă. Am avut și multe emoții să nu mă îmbolnăvesc, dar mă consolam cu gândul că dacă totuși pic la datorie măcar o să fac și poze de cealaltă parte a baricadei”, mărturisește el.

Erik Messori este fotoreporter și co-fondator al colectivului CAPTA,

specializat în fotojurnalism și reportaje ce abordează atât probleme naționale cât și internaționale. În ultimii 15 ani, Erik a acoperit conflictele armate, crize umanitare și de mediu, inegalitățile sociale și a documentat subiecte bazate pe problemele din Asia, Africa, Europa și Europa de Est.

Messori a fotografiat, la rândul său, comunitatea din Reggio Emilia, încă de la începutul crizei, când Italia era țara cu cele mai multe decese datorate COVID-19. Blocați în casă de un decret guvernamental care le permite să se aventureze doar pentru necesitățile de bază, italienii și-au văzut aproape toate relațiile sociale blocate, timp de săptămâni întregi.

Expoziția a fost realizată în parteneriat cu CAPTA IMAGES și Asociația Fotopia. Este deschisă publicului zilnic, până în 9 august, între orele 10 și 17, la Muzeul de Artă.

E.ON vă prezintă secțiunea
SUPERNOVA
la TIFF 2020.

e-on

CE SE ÎNTÂMPLĂ, DOCUMENTARULE?

Roșiile ascultă Wagner

S-a întâmplat vreodată să te oprești în fața unui borcan cu pastă de tomate și să te întrebi cine, cum și unde l-a făcut? *When Tomatoes Met Wagner* este un documentar regizat de Marianna Economou, care dezvăluie o parte din viața agricultorilor, a oamenilor care spală, curăță, condimentează, împachetează și trimit.

Alexandros Gousiaris este un producător dintr-un sat din Grecia care, cu toate că are studii superioare și ar fi putut să-și părăsească pentru totdeauna locul natal, alege să se întoarcă, deținând culturi de roșii, grâu, ceapă etc. Cele mai importante sunt, evident, roșiile, pentru care are o grijă atât de mare, încât le alintă fie cu muzică tradițională turcească, fie cu operele lui Wagner. Este un om plin de viață și de speranță pentru care feedback-ul este important. O mare parte din angajații lui sunt femei de vârstă a 3-a care au o poftă incredibilă de viață.

Filmul ne arată că lipitul etichetelor poate fi distractiv, mai ales când slujește misiunii de a vinde produsul pentru care se muncește atât de mult. Nu are ca scop emoționarea spectatorului, dar stârnește emoții puternice prin simple imagini acompaniate de muzică de operă. Primești sfaturi de viață și exemple de oameni care, în ciuda faptului că au fost uitați, au ales să lupte pentru binele lor și să-și formeze o comunitate cât mai sănătoasă și plăcută. Te previn: te vei atașa de persoanele pe care vei ajunge să le cunoști foarte bine și te vei întreba ce mai fac, dacă sunt bine, dacă mai privesc în gol din când în când și dacă și-au păstrat aceeași energie pe care au dezvăluit-o camerele.

Veți putea viziona filmul duminică, 2 august, la ora 21:15 în curtea Muzeului de Artă și duminică următoare, 9 august, ora 19:30 în aceeași locație.

Ema Onofrei

Intergo TIFF

Zece ferestre către o realitate incredibilă

Selecționerul Ana Maria Sandu a ales pentru TIFF.19 zece documentare foarte diferite dar subtil conectate și care, puse cap la cap, devin un fel de trailer al realității în care trăim.

Cum arată lumea ilustrată în documentarele de anul acesta?

Ca de fiecare dată, și anul acesta documentarele de la TIFF au multe ferestre deschise spre noi și spre tot felul de spații. Sunt istorii despre identitate, celebritate, fragilitate. Despre personaje și întâmplări din colțuri geografice diferite. Natura umană e atent reconstituită în acest puzzle care este filmul documentar. Și care e, când detectivism, când terapie, când bisturiu de chirurg care decupează o felie de viață, când nebunie de colecționar care își dorește să scoțacească după cele mai intime amintiri care n-ar putea fi niciodată puse cap la cap altfel, într-o narațiune vizuală și credibilă.

Care sunt temele principale abordate?

Temele mari, la fel ca în literatură și în cinema, în general, sunt mereu aceleași: dragostea, moartea, recuperarea unui trecut, depășirea unei traume etc. Și le poți număra pe degetele de la două mâini. Așa că surpriza nu vine neapărat de la tematica abordată, ci de la felul în care e spusă povestea. De la prospețimea și in-

geniozitatea unui ochi „martor” care alege să ne-o dezvăluie. Depindem, așadar, de sensibilitatea și de onestitatea acestui ochi. Dacă v-aș spune că există în selecție filme foarte diferite, cred că acesta ar fi cea mai bună descriere. „What's Up Doc”-ul e ca o burtă de balenă, în care intră povești despre Bruce Lee, un tată agent KGB, niște oameni trecuți de prima tinerețe care încă mai speră că își vor găsi jumătatea, despre Tarkovski, niște tablouri furate și alte minunății.

Ce aduc nou aceste filme în peisajul What's Up Doc de până acum?

De câte ori n-am auzit expresia: „viața mea e un roman/ un film”. În cazul

documentarului, chiar se întâmplă asta. E emoționant să descopăr an de an că există o dorință incredibilă a oamenilor de a căuta și de a împărtăși povești. Ca și când „realitatea” ar fi un tărâm generos, inepuizabil, căruia nu ai cum să-i vezi capătul. Poate că, pentru fiecare selecționar, filmele alese sunt niște exponate într-un muzeu personal, care apoi devine public și are spectatori. Mă atașez de filmele din fiecare an ca și când ar fi ale mele.

Ce te-a impresionat la ele astfel încât să te convingă să le alegi?

Există mai multe feluri de a te îndrăgosti: la prima vedere sau încet, dar sigur. Glumesc acum. Sunt filme care mă topesc pur și simplu. Și nici nu mai reușesc apoi să adorm. Și de abia aștept să-i spun lui Mihai Chirilov despre ele. Sunt unele cu care sunt împărțită, îmi plac, dar nu până la capăt și atunci le mai las, le redeschid, ca să mă conving dacă e da sau e nu, până la urmă.

Care este cel mai „puternic” dintre ele? (emoționant)

Cred că documentarul care m-a atins cel mai tare anul acesta este *Painter and the thief* (regia Benjamin Ree), care ne duce într-o zonă periculoasă: unei artiste îi sînt furate două lucrări. Unul dintre hoți, odată prins, recunoaște că era foarte drogat când le-a sustras. Dar motivul rămâne halucinant: „Mi s-au părut foarte frumoase”. Din această întâmplare se naște o prietenie și o fascinație reciprocă. Curiozitate umană și artistică deopotrivă. Frici împărțite și un film care nu te lasă nici o clipă să judeci și să crezi că știi mai bine decât protagoniștii cum e cu luminile și cu umbrele sufletului și ale minții.

Adrian M. Popa

NU MAI CĂUTA
CARDUL PRIN GEANTĂ.
MAI BINE
PLĂTEȘTI
CU TELEFONUL.
UNLOCK & PAY

Filmele
franceze
de la
TIFF
sunt prezentate
cu susținerea

INSTITUT
FRANÇAIS
Roumanie

www.institutfrancais.ro

PROIECȚII SPECIALE

Noul Val

Le choc du future

Poate cel mai sonor amănunt despre *Le Choc du Future* este chiar regizorul. Marc Collin este cel care a pus bazele formației Nouvelle Vague și asta i-a ocupat tot timpul până s-a decis să debuteze ca regizor. Șocul este mai mult o undă de ritm care te trezește odată cu prima secvență în care o deloc matinală Alma Jodorowski fumează o țigară în timp ce face câteva exerciții de punere în funcțiune a mușchilor pe o piesă electronică. Ritmul rămâne și o mare parte din film este despre electronicele care îl modelează, îl aranjează, îl condimentează. Mirajul creației de muzică, văzut din punctul de vedere al unei tinere căreia lumea din jur îi dă cel mult șansa de a fi

model, este prezentat în mic, aproape ca un moft, cum se simțeau cel mai probabil lucrurile pe finalul anilor '70 când are loc acțiunea filmului.

Fata trăiește în studioul unui amic, se împrumută și achiziționează piese care completează până la refuz peretele deja plin de aparatură, refuză să-și facă unicul job pentru care este plătită și insistă cu o tenacitate alintată să își compună propria muzică. Pentru cunoscătorii genului, *Le Choc du future* este o declarație de dragoste pentru muzica electronică, ale cărei ritmuri, combinate cu imaginea protagonistei față în față cu echipament vintage cât vezi cu ochii, au toate șansele să ridice spectatorul din scaun.

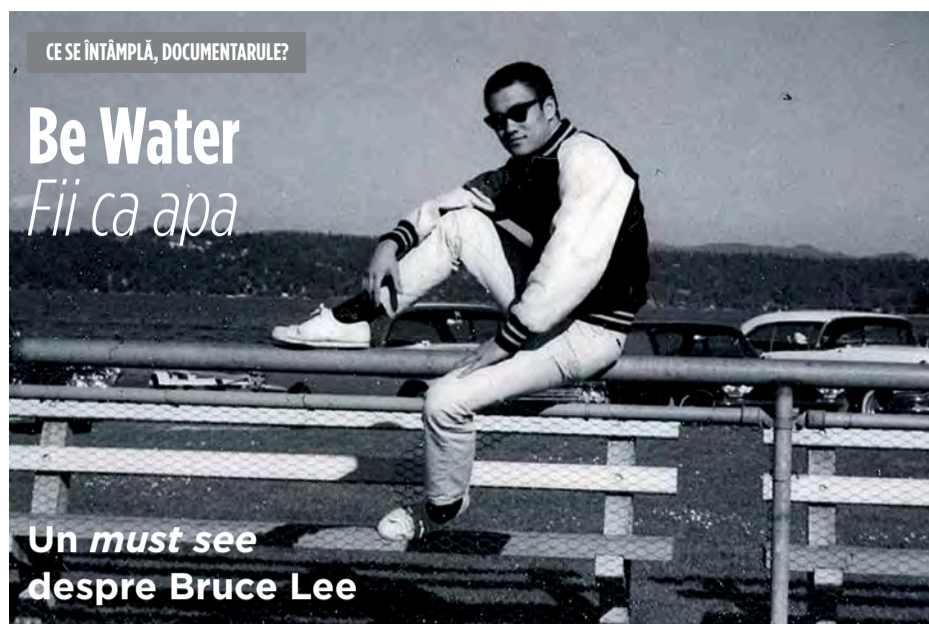
Filmul rulează în această seară la Castelul Banffy din Bonțida, în prezența regizorului, începând cu ora 23.45, dar și marți, 4 august de la 21.30 în Hoia.

Crăița Nanu

CE SE ÎNTÂMPLĂ, DOCUMENTARULE?

Be Water

Fii ca apa

Un must see
despre Bruce Lee

Când un star trece tânăr în neființă, rămâne întotdeauna ceva legendar în urma lui. Lumea se întreabă *ce-ar fi fost dacă?*... Ce-ar fi făcut cu timpul pe care l-ar mai fi avut, ce-ar fi realizat, unde ar fi ajuns, ce-ar fi schimbat în societate?

Este și cazul lui Bruce Lee, explozivul actor care a reconfigurat filmele cu arte marțiale și a influențat câteva generații la rând să se îndrepte nu numai spre practicarea acestui sport, ci și spre înțelegerea lui ca activitate non-violentă, care formează și educă mintea.

El a rămas în memoria colectivă drept un purtător de mesaj, un ambasador al minorităților în Statele Unite – societate rasistă, conservatoare, care inițial nu l-a acceptat. Lee nu a fost mereu un privilegiat al studiourilor americane. Respins de țara în care s-a născut, a plecat la Hong Kong pentru a-și construi faima, înainte de a putea reveni triumfător, mesianic, la Hollywood.

Actorul a luptat nu numai cu proprii de-

moni, ci și cu prejudecățile și bârfele care l-au urmărit. Sugestivă e secvența din *Enter the Dragon* în care se confruntă cu multiplele reflexii ce răzbat din oglinzi. Este felul metaforic prin care imaginea actorului s-a replicat contorsionată, în cultura pop americană. A fost urât și iubit.

Filmul din 1973 avea să fie, simbolic sau nu, ultimul înainte de moartea sa prematură. Poveștile și personajele sale promovează constant o cale diferită, pacifistă, unde trupul rămâne strict un vehicul prin care să te protejezi.

Deserviciul, prin parodiere, pe care i-l face Tarantino în cel mai recent film al său pare să fie aici reparat: *Be Water* reiterează *calea Bruce Lee*, prin intermediul oamenilor care l-au cunoscut și l-au iubit.

Filmul rulează duminică, 2 august, ora 21:30, la Bonțida, și duminică, 9 august, ora 21:30, la Hoia.

Ion Indolean

ZIUA TA LA TIFF

MUZEUL DE ARTĂ

1-7 august, de la 10:00

EducaTIFF

filme noi pentru copii și adolescenți

MASTERCARD LOUNGE @ CASA TIFF

Zilnic, 1 - 8 august

11:00

InspiraTIFF

Mihnea Măruță în dialog cu invitații speciali TIFF

18:00

Masterclass-uri

Programul detaliat pe:
tiff.ro, TIFF Official App

Sușținem visuri!

În tehnologie sau în cinema, îi susținem pe cei mai tineri să-și creeze un viitor. Prin investiții constante în educație și cultură ne asigurăm că visurile lor pot să prindă contur.

TenarisSilcotub
susținător TIFF din anul 2006
partener principal EducaTIFF în 2020

COMPETIȚIE

Jumbo

Cum poate fi un film în care o tânără cu breton se îndrăgostește de o tiribombă?

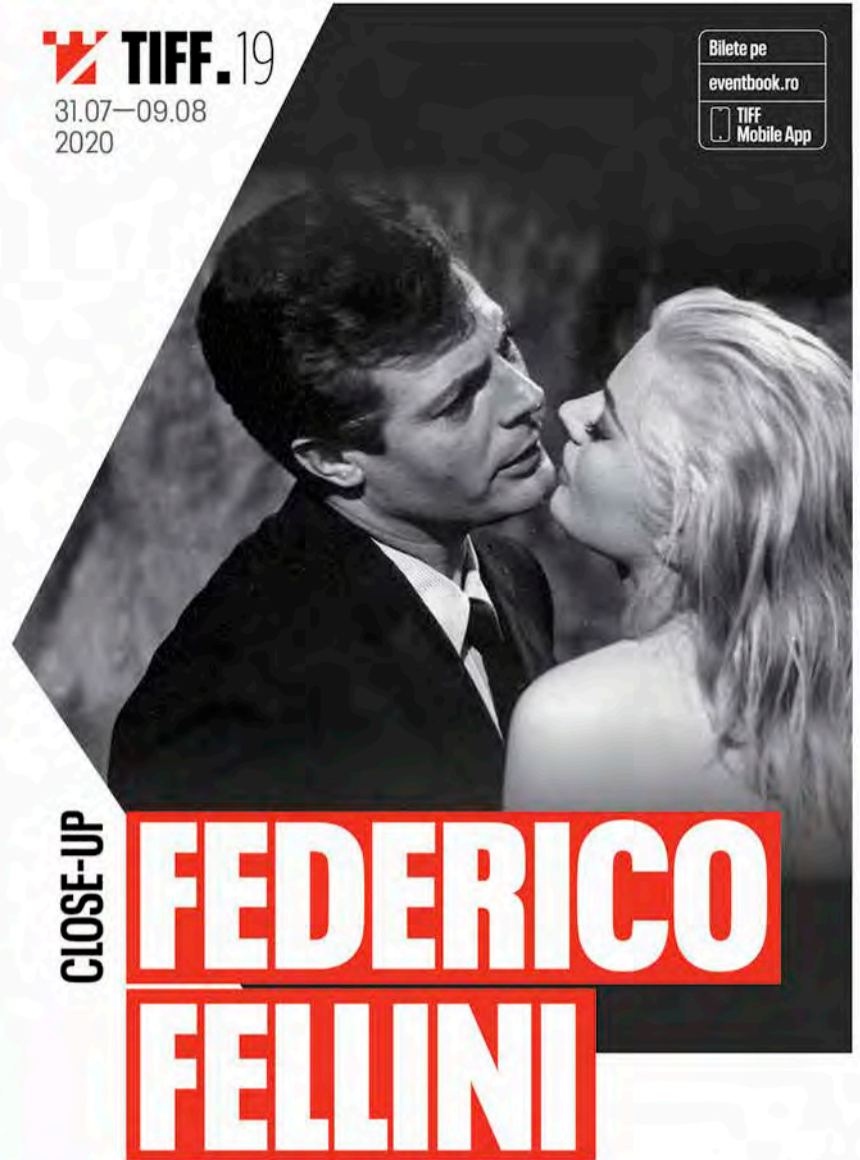
Dacă o întrebați pe regizoarea debutantă Zoe Wittock, acest subiect se pretează cel mai bine la registrul de dramodie (mai mult serioasă decât fix *indie & quirky*), nu la comedie isterică sau thriller cu psihoze. Nici la mumblegore. Nu vă așteptați, totuși, la ceva similar cu *Little Miss Sunshine* sau *Submarine*. *Jumbo* vrea să fie un film romantic și un film despre „prejudecăți ale needucaților care refuză să înțeleagă dragostea dintre om și tiribombă” și un film portret al unei tinere femei de serviciu care descoperă frisoanele primului amor adevărat.

Wittock are ambiția de a formula o protagonistă (Noémie Merlant) tăcută, dar cu o viață interioară zburcumată și de a încerca să dirijeze spectatorul către aspectele și cauzele psihologice ale acestui mare amor metalurgic cu becuțe. Să fie un caz clasic de objectofilie (atracție erotică pentru diverse obiecte, de obicei de talie mare)? Să fie un refugiu psihologic din calea unei mame dominatoare (Emmanuelle Bercot)? Un înlocuitor pentru tatăl necunoscut? *Jumbo* este un film interesat de crearea unei proximități empatică între spectatoare și protagonistă, fără recursuri la elemente umoristice sau manevre din inventarul fantasmelor supranaturale. Noémie Merlant continuă seria de roluri dificile, interiorizate și fragile (cel mai recent fiind *Portrait of a Lady on Fire*) și face din Jeanne o eroină de melodramă contemporană care luptă cu lipsa de înțelegere a celor din jur, pentru singura certitudine din existența sa: Dragostea pentru *Jumbo*, tiribomba care-i face cu ochiul (mă rog, becul). Dacă *Jumbo* îi împărtășește sentimentele, aceasta este o cu totul altă întrebare.

Cristi Mărculescu

TIFF.19
31.07—09.08
2020

Bilete pe
eventbook.ro
TIFF
Mobile App

tiff.ro

FOAMEA-ȚI SCHIMBĂ FILMUL
O PRODUCȚIE POFTICIOASĂ MARCA

tazz by EMAG

LO RY

LOVE STORY

POFTIFF LA NOI

Comandă-ți și tu meniurile Tazz de festival! Ai livrare gratuită, porții SF de generoase și melodramatic de gustoase, vouchere cadou și multe alte surprize. Descoperă-le în aplicațiile dedicate sau pe

www.tazz.ro

EARTH, WE'VE GOT IT COVERED.

With DHL Express you have complete peace of mind and confidence that your delivery will arrive on time and safely – that's excellence, simply delivered. Leave your shipping in our hands.

DHL Express -Excellence. Simply delivered.

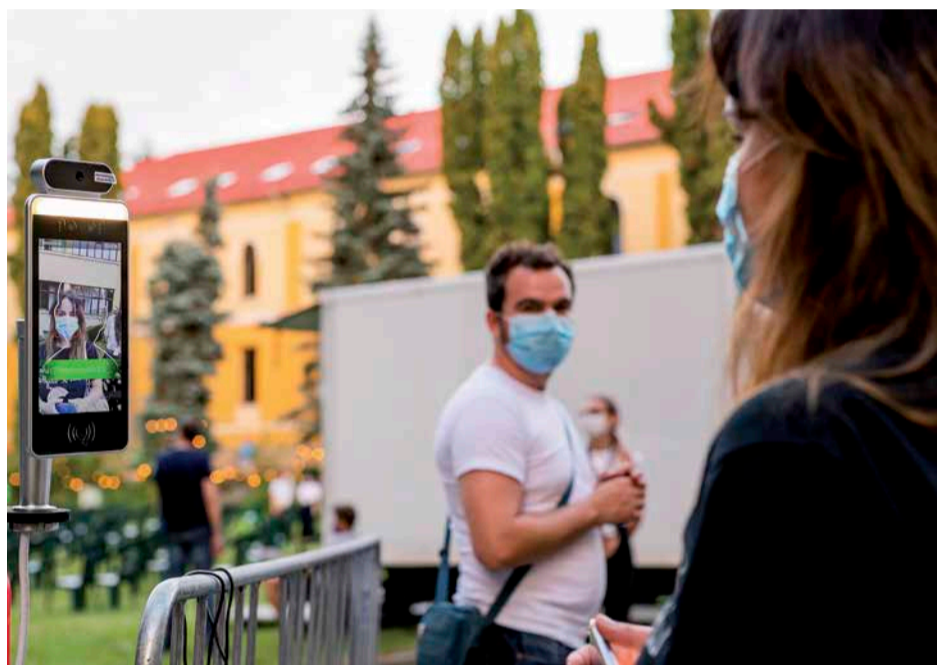
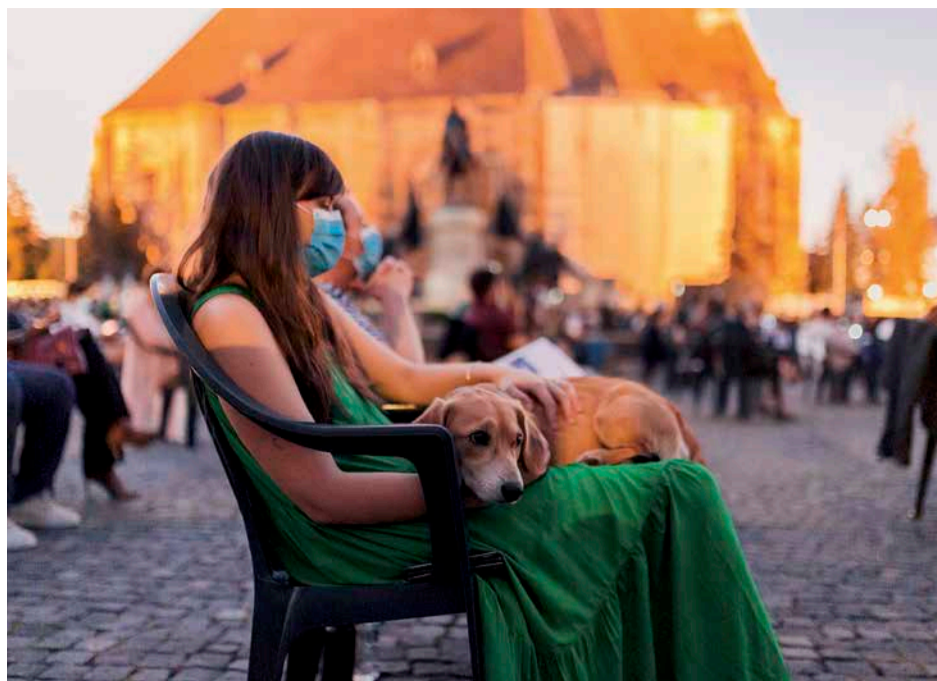
www.dhl.ro

www.facebook.com/dhlexpressromania

DHL

TIFF moments

Se zice că omul care spune despre el că e prost înseamnă că e fix opusul, iar cel care se consideră cel mai deștept este, de fapt, prostul. *Heroic Losers* susține sus și tare că personajele implicate sunt niște pierzătoare, dar se dovedește contrariul.

Bine, modalitățile prin care Fermin Perlassi, protagonistul, rezolvă problemele sunt, într-adevăr, neobișnuite, prostești chiar. Atât visul lui, cât și naivitatea cu care acceptă să fie dus de nas te fac să crezi că o va da în bară. Se întâmplă să aibă parte de evenimente oribile, dar se bucură de un real ajutor din partea prietenilor care îl motivează să nu se dea bătut. Nimeni nu se dă bătut, iar rezolvările prostești devin simpatice și ingenioase.

Sebastian Borensztein alternează situațiile comice cu rare, dar marcante momente tragice. El optează pentru acțiuni alerte, ritmate, care să te țină în priză pe toată durata filmului. Nu îi este teamă să se ducă prea departe, pentru că soluțiile pe care le găesc personajele sunt foarte complexe și, culmea: funcționează. Tipologiile

pe care le întâlnim în *Heroic Losers* sunt stridente, dar adorabile, nefiind cele cu care ne-am obișnuit deja. Toți participanții la acțiune dețin o fărâamă de nebunie, lucru pe care și-l asumă. Dar nu-i așa că viața ar fi plictisitoare fără un strop de țicneală?

Așadar, filmul este o lecție de viață. Îți arată că nu există nicio scuză pentru cei care ajung să fie, la un moment dat, păcăliți. Există, de asemenea, două relații părinte-copil care te vor ajuta să-ți dai seama că se întâmplă să mai greșești, fie că ești părinte, fie că ești copil. Iar dacă ai pierdut pe cineva drag, vei primi câteva cuvinte dure, dar motivante.

Heroic Losers va rula duminică, 2 august, la ora 21:30 în Iulius Parc Open Air și duminică următoare, 9 august, la ora 23:45 în pădurea Hoia.

Emă Onofrei

Babyteeth: Prima iubire

Ca și *Brief Encounter*, *Babyteeth: Prima iubire* se deschide într-o stație de tren, cu Milla (Eliza Scanlen), o adolescentă timidă, privind șinele pierdută, amețită. Numai că dacă povestea de dragoste a Laurei din filmul lui David Lean tocmai se termina, a Millei abia începe. Îl cunoaște aici pe Moses (Toby Wallace), un băiat cu șapte ani mai mare decât ea, cu cearcăne și julituri și tatuaje pe față, care tocmai a fost dat afară din casă pentru consumul repetat de droguri. Acesta îi cere Millei bani pentru a-și găsi un adăpost peste noapte, iar Milla, intrigată de indolența sa, îi acceptă cererea în schimbul unui favor: să o ajute cu o tunsoare ca a lui. Imediat după îl invită să cineze cu părinții care, nemulțumiți de apariția sa jigărită, o apostrofează pentru că l-a adus pe „diferitul” Moses în casa lor. Milla le contracarează argumentele și le aduce aminte că nici ea nu e tocmai normală: are cancer și nu foarte mulți ani în față. Dar Moses trezește în Milla ceva ce părinții ei nu au mai observat niciodată, astfel că după ce situația i se înrăutățește, într-un gest disperat pe care aceștia îl cataloghează ca „the worst possible parenting” îl roagă pe băiat să se mute în casa lor și îi lasă pe cei doi să experimenteze liberi fiorii primei iubiri.

Spre deosebire de alte filme mai comerciale care tratează același subiect (*The Fault in Our Stars* sau *Me and Earl and the Dying Girl*, de exemplu), debutul australienei Shannon Murphy nu e atât de interesant în a-și storce spectatorul din punct de vedere emoțional. Sigur, finalul e devastator, iar ultimul *flashback* va aduce lacrimi până și în ochii celor mai puțin sensibili, însă Murphy preferă să evite specificitatea diagnosticului și tot ce aduce aduce acesta cu el. Filmul nu petrece prea mult timp cu protagonistă prin spitale, iar când aceasta își pierde părul, se întâmplă *off-screen*, lucru care mai mult ca sigur nu s-ar fi întâmplat într-un film hollywoodian. În plus, structura livrescă, cu capitole ale căror titluri anunță ce urmează să vedem, o ajută pe regizoare să reducă impactul emoțional și să se concentreze mai mult pe relațiile dintre personaje. Tocmai acest refuz al ei de a arăta lucruri cu care audiența e deja, din păcate, familiară, face *Babyteeth: Prima iubire* atât de special și *fresh*.

Babyteeth: Prima iubire va rula astăzi, 2 august, de la 23:45 la USAMV, și joi, 6 august, de la 21:30 la Báthory.

Laurențiu Paraschiv

TIFF.19
31.07—09.08.2020

Zilele Maghiare

4-6 august

MARȚI, 4 AUGUST | 24:00
Episcopia Unitariană
JOI, 6 AUGUST | 21:30 | Hoia
POVEȘTI MĂRUNTE
Apró mesék (2019) | regia: Attila Szék

MIERCURI, 5 AUGUST | 23:45
Episcopia Unitariană
JOI, 6 AUGUST | 24:00 | Hoia
EDEN / Éden (2020) | regia: Ágnes Kocsis

MARȚI, 4 AUGUST | 21:30 | Apáczai
VALAN - VALEA ÎNGERILOR
Valan - az angyalok völgye (2019)
regia: Béla Bagota

MIERCURI, 5 AUGUST | CONCERT
20:30 | Muzeul de Artă
KOSZIKA & THE HOTSHOTS

MIERCURI, 5 AUGUST | 21:30 | Apáczai
TOVARĂȘUL DRACULICI
Drakulics elvtárs (2019) | regia: Márk Bodzsár

MARȚI, 4 AUGUST | 24:00 | Apáczai
EUFORIA FIINȚEI
A létezés eufóriája (2019) | regia: Réka Szabó

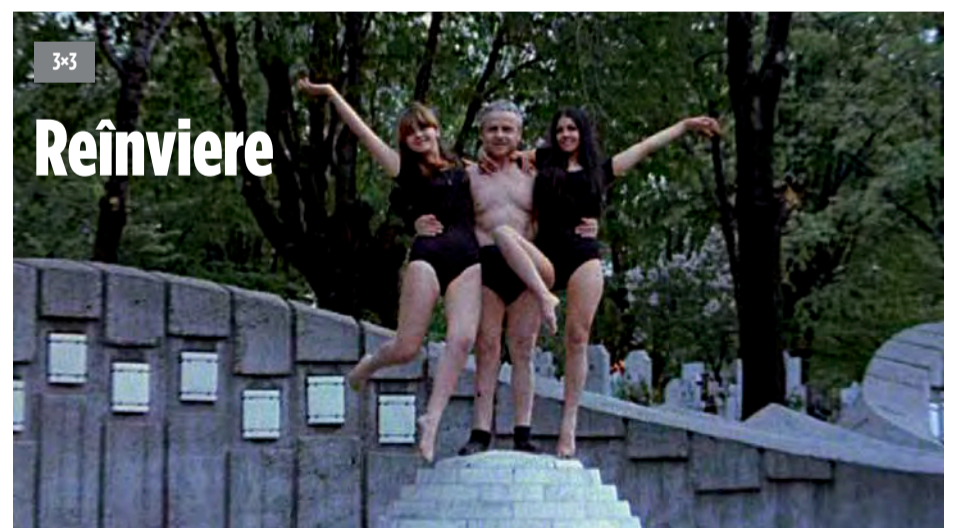
MIERCURI, 5 AUGUST | 21:30 | Muzeul de Artă
JOI, 6 AUGUST | 21:30 | Apáczai
POVEȘTI DIN ÎNCHISOARE
Mesék a zárkából (2020) | regia: Ábel Visky

MIERCURI, 5 AUGUST | 21:30
Episcopia Unitariană
JOI, 6 AUGUST | 23:30 | Apáczai
CEI CARE AU RĂMAS
Akik maradtak (2019) | regia: Barnabás Tóth

MIERCURI, 5 AUGUST | 24:00 | Apáczai
JOI, 6 AUGUST | 21:30 | Muzeul de Artă
FOMO (2019) | regia Attila Hartung

Reînviere

Dușan Makavejev a reînviat, cu *Innocence Unprotected*, pelicula cu același nume realizată cu un sfert de secol mai devreme, în 1942, de către Dragoljub Aleksic, un artist al cărui punct forte este mișcarea. Ar fi fost primul lungmetraj cu sunet din Iugoslavia, dacă nu s-ar fi aflat sub stăpânirea Germaniei și dacă regizorul n-ar fi fost anti-nazist.

Roger Ebert a scris pe blogul său că *Innocence Unprotected* este „unul dintre cele mai încântătoare filme” pe care le-a văzut. Într-adevăr, Makavejev avea abia 2 filme făcute înainte de a se apuca de această investigație artistică, dorind să-i ofere originalului locul de onoare pe care îl merita. Abordarea diferită, dar și amestecarea diferitelor tehnici de montaj și filmare (iar asta se întâmplă în anul 1968...) nu-ți vor da voie să mai uiți filmul niciodată. Filmul

este compus din mai multe filme, termenul cel mai apropiat fiind *povestirea în ramă* din literatură. Nu-i lipsesc conflictele, iubirea, suferința, nici măcar glumele. Regizorul însuși spune despre film că este „naiv și crud în același timp”.

Dacă vrei să intri în atmosfera unei lumi parcă fantastice, plină de personaje (și persoane) expresive, dacă vrei să te convingi încă o dată că nedreptatea poate căpăta valențe imense, dar în special, dacă ești pasionat de secolul trecut, de poveștile în care ceva s-a pierdut și s-a regăsit după mult timp, *Innocence Unprotected* îți va împlini poftele.

Filmul va fi difuzat o singură dată, duminică, 2 august, la ora 21:30, la Universitatea „Babeș Bolyai”.

Emă Onofrei

FĂRĂ LIMITĂ

Pasărea pictată, definiția controverselor

Înainte de a fi un film controversat, *Pasărea pictată* a fost un roman cu ecouri cel puțin la fel de răsunătoare. Publicat în 1965 în Statele Unite de către emigrantul polonez Jerzy Kosiński, romanul a fost mai târziu respins ca aparținând autorului său de către eseistul și traducătorul Eliot Weinberger, care a argumentat că acesta nu stăpânea încă limba engleză atât de bine încât să-l poată scrie. Criticul James Park Sloan a demontat și el nota autobiografică pe care Kosiński s-a chinuit să i-o confere operei sale. Aparent, Kosiński obișnuia să-și terorizeze prietenii și cunoștințele americane cu amintiri macabre despre copilăria sa în Polonia, despre care scrisese și o carte – metodă prin care a și reușit să o publice. Un articol din *Village Voice* semnat de Geoffrey Stokes și Eliot Fremont-Smith susținea și el nu numai că viața scriitorului în Polonia a arătat total diferit de cum a expus-o el, dar și că romanul ar fi fost, în primul rând, plagiat după un bestseller polonez interbelic necunoscut publicului american, și în al doilea rând fie scris în poloneză și tradus pe ascuns de unul dintre asistenții lui, fie scris de un asistent și atribuit lui (de unde și stilul care diferă de la o operă la alta). În încercarea de a pune capăt

zvonurilor, Kosiński a publicat în 1988 un roman despre care criticul Lucy Komisar scria: „Ironic, posibil singura sa carte adevărată... despre un autor de succes care se dovedește a fi un impostor”.

Astfel, știrile care au vuit pe internet după premiera la Veneția a adaptării lui Václav Marhoul nu au venit ca o surpriză (foarte multe persoane din sală, printre care și Udo Kier, unul dintre actorii din film, nu au mai îndurat imaginile grafice și au părăsit sala în timpul proiecției). Aducând aminte de clasicul *Marketa Lazarová* și mai recentul *Hard to Be a God*, *Pasărea pictată* e o capodoperă tehnică ce fascinează prin grandioarea sa și prin atmosfera deși coșmarească, de multe ori hipnotizantă. Însă în ciuda *tagline*-ului cu care a fost promovat filmul – lumina e vizibilă numai în întuneric –, Marhoul nu pare să găsească nici cea mai mică pălpăire în spectacolul pe care-l pune la cale. Acesta riscă nu numai credibilitatea lumii create prin lipsirea ei de orice urmă, cătuși de mică, de umanitate, dar și numărul spectatorilor care-i duc filmul până la final, pentru că nu toată lumea are stomacul pentru trei ore de cruzime non-stop.

Laurențiu Paraschiv

În tradiția filmelor *neo-noir* cu maguli pentru care călătoriile transatlantice sunt la ordinea zilei, *The moneychanger* (*Así habló el cambista*) pune lumina pe Humberto Brause (Daniel Hendler), un cinic orchestrator de escrocherii financiare. Filmul, regizat de Federico Veiroj și bazat pe romanul omonim al scriitorului Juan Enrique Gruber, e un punct de oprire în cinema urugvayan contemporan.

Veiroj se joacă cu timpul, teleportându-l pe Brause de la o perioadă la alta, iar cu fiecare săritură devine din ce în ce mai cărunt și mai predisus la atacuri de inimă. Ascensiunea lui Brause se produce în anii '70, deceniu zguduit de explozia fraudelor pe piața financiară a continentului sud-american. Finanțat de propriul socru, Brause se întrece cu pericolul ademenit de numeroasele spălări de bani, amenințându-și nu doar viața, dar și relațiile cu familia sa, îndeosebi cu soția Gudrun (Dolores Fonzi). Călătoriile personajului în

jurul lumii, împreună cu afaceriști și criminali, scurta încarcerare și spitalizările sunt întotdeauna însoțite de *voice-over*-ul său. Rememorează cu distanță sarcastică, dar umană, ce se află în spatele acțiunilor care-l compromit pe zi ce trece. Felul în care Hendler își interpretează personajul inspiră o pierdere a magnatului în spațiu, o disociere de persoana sa. Conștient că devine prada afacerilor-bombă-cu-ceas, cafelelor târzii și nicotinei, Brause nu face niciun pas înapoi.

Acest ansamblu dramatic este elegant descoperit de mișcări ușor-dinamice de cameră, care inundă spațiile imense ale băncilor sau comode ale apartamentelor, în care se fumează la fel de mult ca în oricare alt *noir* respectabil. Entuziaștii *Narcos* ar trebui să fie de nelipsit.

Filmul rulează luni (3 august), de la ora 00:00, la Episcopia Unitariană.

Diana Smeu

PROGRAM / DUMINICĂ / 2 AUGUST

PIAȚA UNIRII OPEN AIR

21:30 Piața Unirii
Soții de militari
(Military Wives)

Peter Cattaneo | 112' | Marea Britanie [2U1]

USAMV

21:30 Competiție
Jumbo

Zoé Wittock | 93' | Franța, Belgia, Luxemburg [2S1]

23:45 Competiție
Babyteeth: prima iubire (Babyteeth)

Shannon Murphy | 117' | Australia [2S2]

CLUB TRANSILVANIA

21:30 Supernova
Pe vreme de război
(Mientras dure la guerra)

Alejandro Amenabar | 107' | Spania [2T1]

23:45 Proiecții speciale
Crash*

David Cronenberg | 100' | Canada [2T2]

IULIUS PARC OPEN AIR

21:30 Supernova
Răzburarea pârlitilor (Heroic Losers)

Sebastian Borensztein | 115' | Argentina, Spania [2I1]

HOIA

21:30 Supernova
Mama (Madre)

Rodrigo Sorogoyen | 128' | Spania, Franța [2H1]

00:15 Fără limită
Ecou (Echo)

Runar Runarsson | 78' | Islanda, Franța, Elveția [2H2]

BÁTHORY

21:30 Competiție
Valea sufletelor (Tantas almas)

Nicolas Rincon Gille | 137' | Columbia, Belgia, Brazilia, Franța [2L1]

00:15 Competiție
În sălbăticie
(Wildland)

Jeanette Nordahl | 88' | Danemarca [2L2]

EPISCOPIA UNITARIANĂ

21:30 Supernova
Șarlatanul
(Charlatan)

Agnieszka Holland | 117' | Cehia, Irlanda, Polonia, Slovacia [2Z1]

00:00 Supernova
Spălătorul de bani
(Así habló el cambista)

Federico Veiroj | 97' | Uruguay, Argentina [2T2]

COȘBUC

21:30 What's Up Doc?
Tineri și influencers (Jawline)

Liza Mandelup | 97' | SUA [2C1]

23:45 Close-up Federico Fellini
Giulietta și spiritele
(Giulietta degli spiriti)

Federico Fellini | 137' | Italia [2C2]

UBB

21:30 3x3
Inocență neprotejată
(Innocence Unprotected)

Dusan Makavejev | 75' | Iugoslavia [2N1]

23:15 Fără limită
Pasărea pictată (The Painted Bird)*

Václav Marhoul | 169' | Cehia, Slovacia, Ucraina [2N2]

APÁCZAI

21:30 Fără limită
Secolul XX (The 20th Century)*

Matthew Rankin | 89' | Canada [2A1]

23:30 Fără limită
Criminalul
(The Criminal Man)

Dmitry Mamulya | 135' | Georgia, Rusia [2A2]

MUZEUL DE ARTĂ

10:00 EducaTIFF
Diva Finlandei
(Diva of Finland)

Maria Veijalainen | 91' | Finlanda [2M1]

19:00 Teatru
Reactor de creație și experiment
EXEUNT

regia: Bobi Pricop | 80' | [2M2]

21:15 What's Up Doc?
Roșiile ascultă Wagner
(When Tomatoes Met Wagner)

Marianna Economou | 72' | Grecia [2M3]

23:00 What's Up Doc?
Nevăzutele (The Unseen)

Behzad Nalbandi | 65' | Iran [2M4]

00:30 Lună plină
Rășina (Resin)

Daniel Borgman | 92' | Danemarca [2M5]

BONȚIDA, CASTELUL BÁNFFY

21:30 What's Up Doc?
Fii ca apa! (Be Water)

Bao Nguyen | 105' | Marea Britanie, SUA [2B1]

23:45 Proiecții speciale
Noul val
(Le choc du futur)

Marc Collin | 84' | Franța [2B2]

* Film nerecomandat minorilor / This film is not suitable for children.

CE SE ÎNTÂMPLĂ, DOCUMENTARUL?

The Unseen

vocea celor care nu se văd

Documentarul animat este un testimonial tulburător despre destinul femeilor fără adăpost din Iran, numite și „cei care dorm printre cartoane”. Regizorul Behzad Nalbandi folosește această expresie nefastă pentru a ilustra poveștile mai multor tinere femei iraniene. Avem acces doar la vocea acestora, portretele lor fiind confecționate sub forma unor păpuși de carton, care își mișcă brațele, ochii, în timp ce își mărturisesc experiențele tragice cu prostituția, consumul de droguri, stigma părinților și familiei, lipsa de reacție a organelor de protecție.

Filmul este condus de vocea femeilor, care ghidează și specificitatea dramatică. Nalbandi concepe micro-mizanscene pe baza momentelor rememorate de aceste femei, fie ele certuri în familie, apariții masculine înșelătoare, drumuri petrecute în noapte sau petreceri de la care a început totul. Rezultatul este o combinație eclectică dintre *stop-motion*-ul cu care sunt mânuite machetele de carton și desene grafice volubile, care înfășoară atmosferic mărturisirile.

Animația reușește să țină ascunsă identitatea femeilor, aflate acum în centre de detenție. Sunt înlănțuite într-un sistem care nu le va reda libertatea, acestea schimbând cartoanele străzilor, cu pereții spațiilor în care sunt închise. Însă vocile lor sunt auzite, introduse în construcția lui Nalbandi, care intervine personal și narează primele sale întâlniri cu persoane fără adăpost. Atunci află că la vizitele diplomaților străini în Teheran, aceștia sunt ridicați de pe străzi și închiși în astfel de centre. Bărbații sunt eliberați după câteva zile, dar femeile rămân închise pentru totdeauna. Nimeni nu trebuie să știe adevărul. Nalbandi îl dezvăluie în filmul *The Unseen*.

Filmul va fi proiectat duminică (2 august), de la orele 23:00, la Muzeul de Artă.

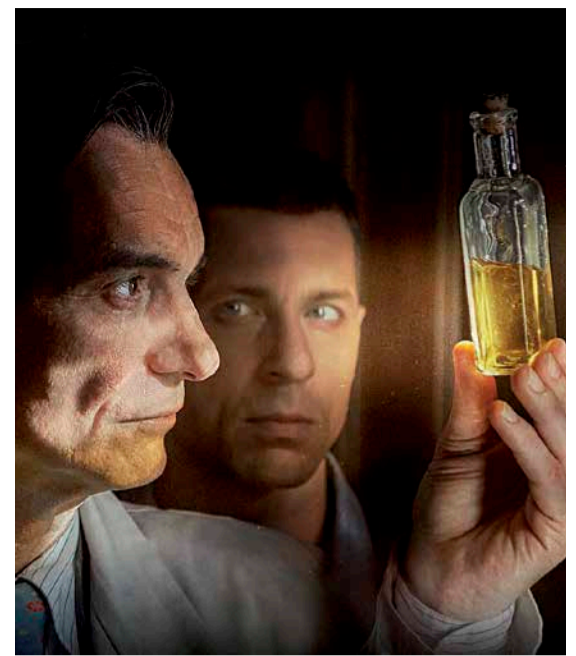
Diana Smeu

SUPERNOVA

Oracolul urinei. Charlatan

Regizoarea cehă Agnieszka Holland, care și-a făcut mentoratul sub direcția lui Krzysztof Zanussi și Andrzej Wajda, revine cu lungmetrajul *Charlatan*, un biopic captivant despre viața lui Jan Mikolášek (Ivan Trojan), un vindecător genial încredințat puterii plantelor medicinale.

Coadă care se formează în fața clinicii lui Mikolášek este interminabilă. Pragul biroului său este călcat de zeci de pacienți într-o singură zi, fără ca ei să plătească vreodată pentru diagnosticul la care expertul în ierbologie ajunge printr-o practică fascinantă. O sticlă de urină este analizată în plin fasciol de lumină, care limește fiecare particulă și sediment din fragmentul mai tulbure sau mai senin. Este analizată atent, camera captând privirea concentrată a „specialistului”, peste care se reflectă nuanțele strălucitoare ale urinei, în funcție de afecțiunea pacientului. În câteva clipe, doctorul prescrie un mix de ierburi și plante sau o expunere consistentă la razele soarelui, drept tratament. Nu durează mult până când va fi acuzat de șarlatanie de către detractorii comuniști și naștiți, care devin bănuitori mai ales din cauza mașinii americane pe care o conduce și pe conacul în care locuiește.

Charlatan pendulează între *flash-back*-urile declanșate de Mikolášek și procesul prin care trece până la sfârșitul filmului. Istoria personajului este strâns legată de religie, dar și de dactilografii Frantisek (Juraj Loj), de care se îndrăgostește, într-o perioadă în care relațiile homosexuale erau pedepsibile și interzise. Implicarea celor doi în ritualuri homeopatice este descrisă în spații sobre, întunecate, care contrastează cu secvențele în care pâlpăirile solare le iradiază trăsăturile prin filtrul urinei. Holland reușește un film de epocă convențional formal, ridicat de un subiect incitant și de *performance*-urile intense ale actorilor.

Charlatan se vede astăzi (2 august), de la orele 21:30, la Episcopia Unitariană. Următoarea proiectie va avea loc duminică (9 august), de la orele 23:45, la USAMV.

Diana Smeu

TIFF.19
31.07—09.08.2020

Lights on!
Fellini's 8 ½

Fotografii inedite de Paul Ronald,
din colecția Maraldi
Curator: Antonio Maraldi

Muzeul de Artă din Cluj-Napoca
31 iulie – 9 august 2020
Intrare liberă

TIFF.19
31.07—09.08.2020

VLAHA 7-9
Arkhai Sculpture Park august

Vineri, 7 august		
 <p>20:00 CONCERT SURORILE OSOIANU</p>	 <p>21:30 LEMN (Austria, Germania, România, 2020) regia: Monica Lazuresan Gorgan, Michaela Kirat, Ebba Sinzinger O investigație despre tăierile ilegale de păduri din România.</p>	 <p>24:00 SALCIA / Willow (Macedonia, Ungaria, Belgia, 2019) regia: Milcho Manchevski Trei femei, în epoci diferite, ar face orice să albe copii.</p>
Sâmbătă, 8 august		
 <p>20:00 CONCERT VIȚA DE VIE</p>	 <p>21:30 30 DE ANI ȘI 15 MINUTE (România, 2020) regia: Ștefan Mandachi Un documentar-manifest, pornit de la un protest. #șieu</p>	 <p>23:45 ȚINUTUL / The County (Islanda, 2019) regia: Grímur Hákonarson O fermieră se revoltă împotriva atotputerniceii cooperative locale.</p>
Duminică, 9 august		
 <p>20:00 CONCERT TOKOS</p>	 <p>21:30 AMARCORD (Italia, 1973) regia: Federico Fellini Un film-reper, extravagant și sentimental, inspirat din adolescența regizorului.</p>	<p>Bilete pe eventbook.ro TIFF Official App</p> <p>endava CEMACON</p>

NEW PERSPECTIVES TEAL THE END OF TIFF

CÂND DESCOPERI CEVA NOU
LA PERSONAJUL TĂU PREFERAT.

IQOS 3 DUO

TEAL EDITION

IQOS nu este lipsit de riscuri și este destinat exclusiv
fumătorilor adulți care altfel ar continua să fumeze.

 TIFF.19

IntergoatIFF

What's Up Doc. Ten Windows into an Incredible Reality

Programmer Ana Maria Sandu selected ten very different documentaries that are subtly connected and, together, make up a collage representing our current reality.

What does the world represented in this year's documentaries look like?

Documentaries are always windows opening onto all kind of new spaces. This year's titles are stories of identity, celebrity, and fragility. Stories about characters and events from all over the world. Documentaries reconstruct human nature like a careful puzzle — from bits of detective work, therapy, slice-of-life surgery, or just the hoarding impulses of a collector seeking the most intimate memories and arranging them in unique yet credible visual narratives.

What are the main themes?

Oh, the big ones, the usual ones for cinema and literature: love, death, the past, trauma, etc. You can count them on your fingers. The surprise usually doesn't come from the theme, but from the approach, from a freshness and ingenuousness of the witnessing eye that shows us around. We are at the mercy of the sen-

sitivity and honesty of that eye. And that is the best way to describe the different films in *What's Up Doc?*: like the belly of a whale, the program contains stories about Bruce Lee, a KGB agent dad, senior citizens looking for love, Tarkovsky, stolen art, and assorted other wonders.

What's new compared to previous years?

We keep hearing that lives are like novels. Documentaries are proof of that. It is so moving to see every year how much people seek and share stories. Reality is a generous, inexhaustible territory with no boundaries. Each programmer sees the selection they curate as a personal museum open to the general public. Each year I get attached to the films as if they were my personal property.

What made you select them?

There are many ways to fall in love: at first sight or slowly but surely. I am kidding, but there are films I simply fall for at first sight.

They don't let me sleep. I can't wait to tell Mihai Chirilov about them. And then there are those that leave me wondering, liking some parts and having doubts about others — I usually revisit those before making a decision.

What is the strongest, most emotional entry?

I think the documentary that touched me the most this year is Benjamin Ree's *Painter and the Thief*, which plays with

fire. Robbers steal two works from an artist. When they are caught, one of them says he was high when he took them. But it's his motivation that's fantastic: he thought the works were beautiful. This leads to mutual fascination and friendship. Artistic and human curiosity. Shared fears. A film that does not let you pass judgment on the protagonists or on the lights and shadows residing in our hearts and minds.

Adrian M. Popa

31.07—09.08.2020

#REACTOR

EXEJUNT

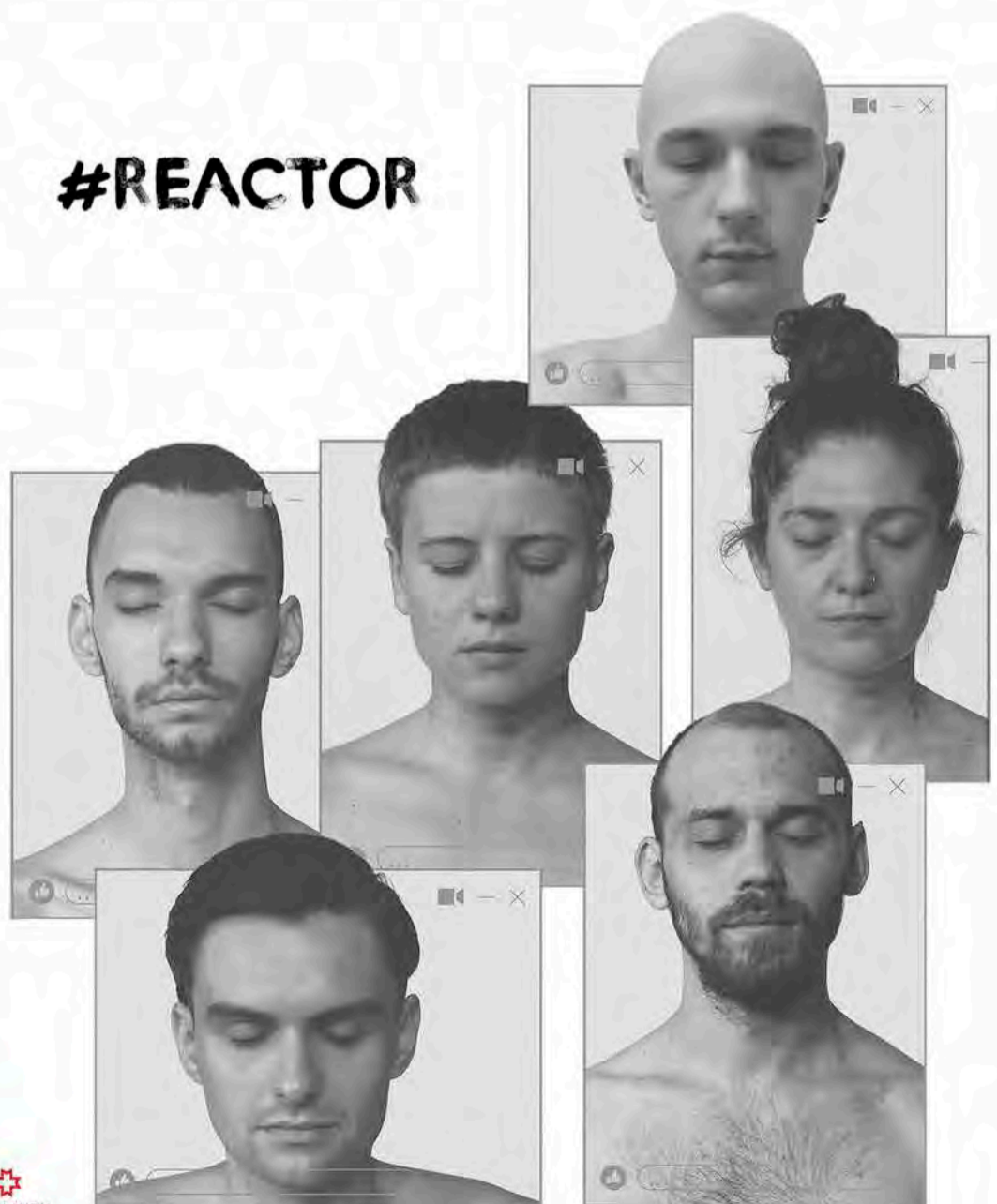
TEATRU - REACTOR DE
CREAȚIE ȘI EXPERIMENT
regia: Bobi Pricop, 80'

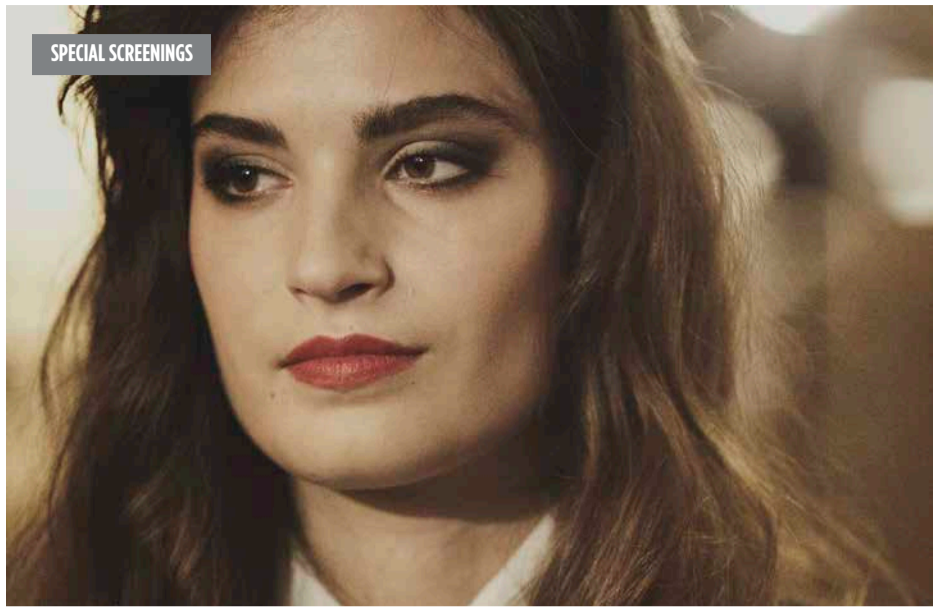
2, 6 august - ora 19.00
Spectacol transmis live în curtea
Muzeului de Artă.

CONCEPUT ȘI CREAT COLECTIV
ÎN APRILIE/MAI 2020

Bilete pe
eventbook.ro

TIFF
Official App

The Shock of the Future

Le choc du future

Perhaps the most resounding detail about *The Shock of the Future* is its director: Marc Collin is one of the founders of the Nouvelle Vague music group, and that was his main identity until he became a director. So it is perhaps no accident that the film shocks with its rhythm, starting off with the first scene in which a late-rising Alma Jodorowski is smoking a cigarette as she practices readjusting her muscles to an electronic beat. The instruments sculpting, arranging, peppering electronic rhythms occupy a large part of the film.

The magic of music creation is seen from the perspective of a young woman whose highest path in life could well have been modeling were it not for music. But this music is perceived as a whim, as it was probably the case at the end of the 1970s, when the film is set.

In the studio of a friend, the protagonist fills the wall of a her friend's studio with bought, borrowed, and stolen equipment — instead of working on her day job. Her insistence on music composition has a certain privileged tenacity. For electronic music fans, *The Shock of the Future* is a love letter to the rhythms and vintage equipment a genre that will surely lift audiences from their seats to dance.

The film screens tonight at the Banffy castle in Bontida, in the presence of its director, starting at 11:45 PM, as well as Tuesday, August 4, at 9:30 PM at Hoia.

Crăița Nanu

A Must-See about Bruce Lee

When a star passes way, somewhat of a legend takes shape around him. There is always the “what if” question: what would they have done had they been given more time? What would they have changed in the world?

That is exactly what happened with Bruce Lee, the explosive actor who reinvented martial arts film and influenced several generations to practice martial arts and understand them as a non-violent mental practice.

He stayed in the collective memory as a message-bearer and an ambassador for minorities in the United States — a racist, conservative society that took its time before accepting him. Lee was never a studio darling. Rejected, he had to leave his native country for Hong Kong before

he could return to Hollywood triumphant and downright messianic.

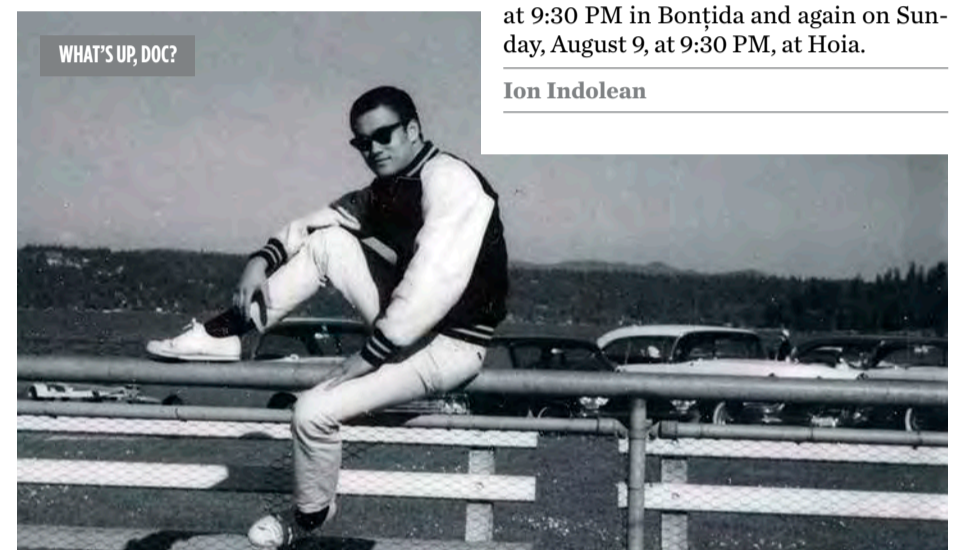
He fought his inner demons but also the preconceptions and gossip that surrounded him from the outside. As in the iconic scene in *Enter the Dragon*, he confronted his reflections in multiple mirrors, a metaphor for the distorted replication of his image in American pop culture. He was both hated and loved.

That symbolic 1973 film was to become his last before his premature passing. But he left behind stories and characters that push for a different, pacifist path in which the body is a mere vehicle for protecting a world.

This documentary repairs the damage that Tarantino's recent parody did to his character. *Be Water* traces “the Bruce Lee way” through the people who knew and loved him.

The film screens Sunday, August 2nd, at 9:30 PM in Bontida and again on Sunday, August 9, at 9:30 PM, at Hoia.

Ion Indolean

TIFF.19
31.07—09.08.2020

CINE-CONCERT

ROMÂNIA ETNOGRAFICĂ. RESTITUIRI DEM DEMETRESCU

MIERCURI
5 AUGUST 19.00
MUZEUL DE ARTĂ

EXPOZIȚIE
„Călătorie prin lumea lui Dem”
1-9 AUGUST
MUZEUL DE ARTĂ
Curator: Adrian Buga

Irina Margareta Nistor & Foley'Ala
ACOMPANIAMENT LIVE

Imagini inedite filmate între 1936-1939

tiff.ro

TIFF.19

MARIA PLOAE Premiul de Excelență

Proiecții speciale în prezența actriței

Vineri, 7 august

UBB | 21:30
Cardinalul
regia: Nicolae Mărgineanu

Coșbuc | 23:45
Contraindicații
regia: Lucia Chicoș
în cadrul programului Scurtmetraje Românești III

TIFF UNLIMITED

Ediția 2020 a festivalului aduce pe **unlimited.tiff.ro** o selecție de filme de anul acesta. Filmele vor fi disponibile publicului larg, pe teritoriul României, sub formă de pay-per-view, prin achiziționarea unui bilet în valoare de 4 dolari + TVA, echivalentul a 20 de lei. Cei care își cumpără bilet au la dispoziție 48 de ore pentru a viziona online titlul respectiv.

Detalii pe unlimited.tiff.ro

**THE FESTIVAL MUST GO ON
ANYTIME. ONLINE**

 Download on the
App Store

 Download on
Apple TV

 GET IT ON
Google Play

GET IT ON
android